

danske sprog, så man kunne forstå det og tale det nogenlunde, så kunne man blive dansk statsborger, men nu bliver det altså sådan, at selv om man består danskprøve 1, som er en rimelig vanskelig prøve, så kan man ikke blive dansk statsborger. Det synes jeg er forkert, og jeg tror, det har en desintegrerende funktion i samfundet.

Det har været stærkt motiverende for mange mennesker, at hvis de bestod en danskprøve, så kunne de få lov til at blive statsborgere. Jeg så meget gerne, at vi brugte statsborgerskabet som et bidrag til integrationen, at man altså kunne se, at hvis man gjorde sig rimelig umage, så kunne man blive statsborger.

Jeg er også imod, at der nu skal gå helt op til 10 år, inden man overhovedet kan gøre sig tanke om at søge om statsborgerskab. Jeg ved godt, at under særlige omstændigheder kan man søge efter 5 år. Lad os dog gøre det nemmere at blive dansk statsborger, lad os sige velkommen her til udlændingene, lad os fortælle dem, at vi sætter pris på dem, så stor pris, at de kan få lov til at nyde en borgers fulde rettigheder.

For Det Radikale Venstre vil det endelig være afgørende, at vi får ændret proceduren omkring tildeling af dansk indfødsret. Vi mener, det er forkert, at de regler, der er for tildeling af indfødsret, ikke står i en lovgivning, at de bare står i et kontorcirkulære, som man kan ændre fra den ene dag til den anden.

Det ville være betryggende for retssikkerheden, hvis reglerne stod i en selvstændig lovgivning, som skulle igennem tre behandlinger i Folketinget, før man kunne lave den om. Det ville være godt for de borgere, som loven omfatter, og det ville som sagt være virkelig godt for retssikkerheden, hvis vi kunne komme dertil, at regler ikke bare var noget, man kunne aftale bag lukkede døre.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, selv om vi ikke støtter de regler, der ligger til grund for den tildeling af indfødsret, der ligger her. Det kan virke besynderligt, men vi mener ikke, at fordi vi er imod de regler, der er aftalt mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti, skal det gå ud over de borgere, der trods alt får mulighed for at blive danske statsborgere med det lovforslag, der her er fremsat.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger, og jeg anerkender, at da der ikke har været en særskilt lov om betingelserne, kan de naturligvis

drøftes, uden at man skal ud at tale om haver, ingen ved noget om.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg skal undlade at tale om haver, men om noget helt andet.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen mener, at de stramninger, der er lavet af udlændingelovene her i Danmark, medfører et opdelt samfund. Hvad kom først, hønen eller ægget? Hvem er det lige, der klumper sig sammen i bestemte boligområder? Hvem er det, der ikke er interesseret i at se dansk tv, læse danske aviser, men kun kigger arabisk tv? Hvem er det, der opretter koranskoler og sender deres børn derhen, så de ikke fatter en brik af, hvad der foregår i det danske samfund?

Dansk Folkepartis holdning er, at fremmede, som er interesserede i at være med til at udvikle det her samfund til et demokratisk, fredeligt samfund, skal være velkomne. Men dem, som ikke accepterer den måde, vi lever på, og som synes, at den måde, vi gebærder os på, er noget skidt, bryder vi os bestemt ikke om.

Kl. 16.50

I det nordlige Århus har vi nogle strande, som er meget, meget dejlige. Om sommeren er de befolket med fremmede mennesker, som selvfølgelig skal have lov til at bade alt det, de vil. Men kommer der en dansk pige forbi i bikini eller andet, så bliver der råbt ad hende og set ned på hende. Er det en måde at opføre sig på?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg hørte fru Elsebeth Gerner Nielsen sige noget i retning af, at vi har haft et meget harmonisk og homogent samfund. Det har vi også. Vi kan diskutere, hvornår det var.

Er det fænomen, at vi nu lukker færre ind, det, der gør det danske samfund mere opdelt, eller er det måske de meget åbne døre, som bl.a. fru Elsebeth Gerner Niensens parti har været med til at holde åbne igennem mange år, og som man vist egentlig ganske roligt kan sige, at Det Radikale Venstre som medlemmer af henholdsvis en borgerlig og en socialdemokratisk-radikal regering både op gennem 1980'erne og 1990'erne har haft et stort medansvar for har været så åbne?

I hvert fald er der mange af stramningerne, som de borgerlige partier nu sammen med So-